

ter en rimelig Calcule skulde opveie den bortfaldende Indtægt af Indfæstningerne.

Ihvorvel nu denne allerhøieste Resolution af 15de April 1842, som den seneste almindelige Bestemmelse for Sorø Akademies ældre Gods, endnu maa betragtes som gjældende og der ved samme er tildeelt Dverbestyrelsen en lignende Myndighed, som ved allerhøieste Resolution af 1ste Februar 1843 for Krongodset forbeholdtes Regjeringen, maa dog Godsbestyrelsen i de følgende Aar ansees paavirket af de senere Bestemmelser om Krongodset, skjøndt disse ikke udtrykkeligt ere blevne givet Anvendelse paa Sorø Akademie. Efterat det nemlig ved fgl. Resolution af 8de Mai 1844 var fastsat, at Afgifterne paa Krongodset ikke længere skulde opgjøres, efter de gamle Former, men reguleres efter hvad der paa andre velbestyrede Godser toges (Folketid. f. f. A. Sp. 5159), sees det, at man ogsaa ved Akademiets Godsbestyrelse har beskæftiget sig med Udfast til forandrede Afgiftsforhold for Godset, og, skjøndt disse Bestræbelser ikke her førte til en saadan Afslutning, som for Krongodset fandt Sted ved fgl. Resolution af 1ste Juli 1846, sees det dog af Cultusministerens Udtalelse (Folkethingstidenden for f. A. Sp. 5,300), at man ved Akademiet i det Væsentligste har søgt at lempe sig efter denne Resolutions Bestemmelser. Som det fremgaaer af Anhang B til Rigsdagstidenden for f. A. Sp. 375—376 er imidlertid Meddelelse af Arvefæste eller Selveiendoms fremdeles kun skreden langsomt frem paa Godset, og det kan efter alt Foreliggende ikke miskjendes, at der med Hensyn til denne Deel af Godsbestyrelsen har hersket og endnu bestaaer en Usikkerhed, som i flere Henseender maa ansees høist mislig og betænkkelig. Det fremgaaer saaledes allerede af en Erklæring fra Godsinspecteuren af 18de Mai 1845, at det kun er ved at indrømme meget betydelige Afstaaelsessummer for frivillige Fæsteafstaaelser og ved Forstikringer om, at Godserne, som offentlig Stiftelses Eiendoms, altid ville blive administrerede med billigt Hensyn til Jordbrugernes Lary, at det, som han anfører, er lykkedes ham at bringe mange Fæstere, der vilde søge Arvefæste, til at opgive dette, og derimod ved en jævn fremadgaaende Forhøielse af Indfæstningssummerne at aabne

Udgang til, som han kalder det, en succesfuld Udvidelse af den ubegrænsede Indtægtstilbe, der ligger i Fæsteindretningen. Det sees ogsaa, at Dverbestyrelsen i 1846 og 1847 har søgt at udsætte Dispositioner over Fæstegodset efter den paatænkte Omregulering af Afgiftssystemet og endelige Bestemmelser om Arvefæstes Indførelse, eller, hvor dette ikke vel lod sig gjøre, at holde en senere endelig Afgjørelse aaben, og er det herved fremkommet, at der i 1847 er meddeelt 2 Fæstere, Rasmus Pedersen og Anders Olsen, Fæste respective paa Gaarden Nr. 1 i Bielsled og Nr. 2 i Frenderup under Tilfagn om, at den af hver af dem erlagte Indfæstning af 1500 Rbd. skal godtgjøres i Kjøbesummen, naar Fæstere maatte begjere Arvefæste efter de herom forventede Forfrifter — et Forhold, som Udvalget har trovet at maatte fremhæve, for at saadan Godtgjørelse kan vorde de Paagjældende tildeel ved den i Lovudkastet paatænkte Overgang til Selveiendoms.

Naar derfor Cultusministeren (Folkethingstidenden for f. A. Sp. 5,300) har formeent, at, efterat Resolutionen af 1ste Juli 1846 ved Lov af 8de April 1851 er bortfalden for Domænegodsets Vedkommende, er ethvert sikkert Fodfæste for Administrationen af det foranskte Fæstegods og dets Overgang til Selveiendoms forsvundet og en indre Nødvendighed tilstede for Fasttættelsen af en ny Norm, der bør være den samme som for Krongodset, da maa Udvalget ganske tiltræde denne Ansøelse, ligesom man af de sammesteds Sp. 5302 anførte Grunde maa ansee en Søndring mellem Akademiets ældre og nyere Gods for utilraadelig. Det kunde maaſkee endog være, at der er endnu stærkere Grunde for Anvendelsen af de i Loven af 8de April 1851 indeholdte Bestemmelser paa det foranskte Gods end selv paa det ældre Krongods; thi, medens allerede Analogien med det odsherredste Gods med næsten uafspiselig Styrke (Vfr. Landstingstidenden f. f. A., navnlig Sp. 4499—4503) maa føre til et saadant Resultat, synes ogsaa Resolutionen af 15de April 1842 at ligge nærmere ved Loven af 8de April 1851 end ved de strengere, men aldrig udtrykkeligt og som almindelig Regel til Sorø Akademie udvidede Bestemmelser i Resolutionen af 1ste Juli 1846.